

Belevenissen in de Camarque

Kees Verweij

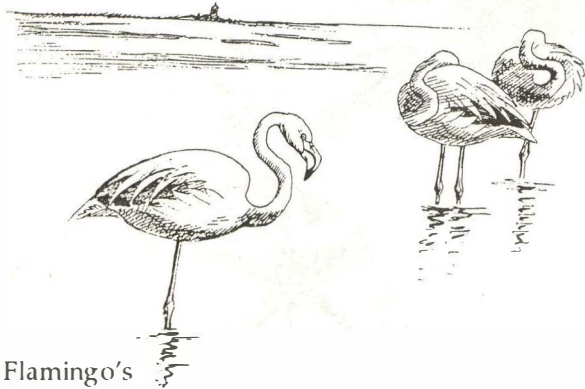
In de eerste week van de maand mei jl. hebben enkele leden van onze vereniging een bezoek gebracht aan het uitgestrekte natuurreserveaat de "Camarque" in Zuid-Frankrijk.

De Camarque is een uitgestrekt deltagebied ter grootte van ongeveer 85.000 ha. en is gevormd op de plaats waar de Rhône in de Middellandse Zee stroomt. Het landschap wordt voor het grootste gedeelte bepaald door uitgestrekte meren, afgewisseld met moerassen en drassige gebieden. Hoe verder men van de kust afkomt, hoe meer het struikgewas en bos de overhand krijgen. Uiteindelijk belandt men in het ontgonnen gedeelte, waar zich o.a. de wijngaarden en rijstvelden bevinden. Deze terreinen zijn veel omzoomd met de zo karakteristieke Parasoldennen. Deze dennen vallen op door hun bolvormige, welhaast gladgeschoren kroon.

Onze standplaats was de camping "Clos du Rhône", even ten westen van de badplaats Saintes Maries de la Mer gelegen. Van daaruit hebben wij verschillende mooie tochten door dit gebied en naar het heuvelachtige achterland kunnen maken.

Direkt vallen de Flamingo's op, die hier in grote getale verblijven en broeden. De hele dag zijn zij bezig met het zeven van het water en de modder in de lagunes. Daarbij houden zij de kop ondersteboven, waarbij zij hun bovensnavel als een soort schep gebruiken. Kleine kreeftachtigen vormen het voornaamste voedsel. Tussen de Flamingo's lopen Kleine Zilverreigers en Steltkluten bedrijvig heen en weer. De lagunes en meren herbergen naast deze vogels nog tal van andere waadvogels. Verschillende van hen kennen wij ook al in ons land, maar in combinatie met andere ons minder bekende soorten leverden deze vogels toch een indrukwekkend schouwspel op.

Zo zagen wij Kluut, Bontbekplevier, Strandplevier, Kleine Strandloper, Krombekstrandloper, Rosse Grutto, Bosruiter, Steenloper, Ralreiger en nog vele anderen. De bosranden en het struikgewas brachten ons weer

Flamingo's

nieuwe verrassingen zoals Hop, Cetti's Zanger, Orpheusspotvogel en Wielewaal. Op de telefoondraden zagen we eenmaal een Scharrelaar zitten en even later nog enkele Bijeneters. Dit is zo maar een greep, want in totaal hebben wij tijdens onze tochten ruim 140 verschillende soorten gezien.

Buiten de Camarque hebben we nog een drietal andere gebieden bezocht, die elk weer hun eigen verrassingen

Steltkluut

boden. Een heel apart gebied is de Crau; een brede oude verlaten rivierbedding, die is bezaaid met miljoenen rolstenen. Bij het doorkruisen van een deel van deze vlakte zagen wij achtereenvolgens enkele Grielen, een koppel Rode Patrijzen, een paar Kleine Trappen en Kortteenleeuwreiken. Verder hoorden we de Kwartel. Een aardig gebied is verder het heuvelland van Les Baux, ongeveer 10 km. ten noordoosten van Arles gelegen. De heuvels bestaan uit een kalkachtig gesteente, dat rijk begroeid is met allerlei soorten struiken, als Zonneroosje, Steeneik, Rozemarijn, bremachtigen e.d. Tussen deze struiken zaten o.a. Kleine Zwartkop, Kuifmees en Provençalse Grasmus. Tussen de rotsen boven ons konden we prachtig de Blauwe Rotslijster waarnemen. Naast de ons meer bekende roofvogels kwamen wij nog een aantal soorten tegen die ons wat minder vertrouwd zijn.

Indrukwekkend was een grote groep Zwarte Vrouwen (60 - 80) boven de vuilstort bij Entressen nabij de Grau. In dezelfde omgeving was ook nog een Grauwe Kieken-dief te zien. De Slangenarend kwamen we zelfs drie maal op verschillende plaatsen tegen.

Een welhaast klassiek uitstapje is de tocht naar de Pont du Gare tussen Nimes en Avignon. Allereerst maakte dit beroemde Romeinse aquaduct een grote indruk op ons. Al bijna 2000 jaar staat het daar nog nagenoeg ongeschonden, een waarlijk unieke bouwkundige prestatie. De omgeving van dit aquaduct is minstens zo interessant, want binnen een klein uurtje kregen wij naast de vele soorten planten de Ijsvogel, de Rotszwaluw, de Waterspreeuw, de Bergfluitier, het Vuurgoudhaantje, de Raaf en de Rotsmuts te zien.

Ook rond de camping viel genoeg te beleven. Zo zag ik bij de ingang van de camping een Kuifkoekoek. Op een nabijgelegen vuilstort trof ik nog enkele Dunbekmeeuwen aan. In zo'n weekje krijg je heel wat te zien.

Ongeveer 10 jaar geleden zijn we ook al eens in dit gebied geweest, maar ditmaal kwamen we toch weer verschillende andere soorten tegen. Dit geldt overigens evenzeer voor de planten, insecten, reptielen (bijv. de Smaragdhagedis), amphibieën (o.a. de Boomkikker) en schelpdieren. Daarover meer in een volgende aflevering.